

3. Če je tudi pod zgoraj navedenimi pogoji bistven dan prijave znamke:

Ali se mora znamka razglasiti za neveljavno že, če ni razjasnjeno in ni več mogoče razjasniti, ali je do prijave z uporabo pridobila razlikovalni učinek? Ali pa je pogoj za razglasitev neveljavnosti to, da mora vlagatelj zahteve za ugotovitev ničnosti dokazati, da znamka ob prijavi ni imela razlikovalnega učinka, pridobljenega z uporabo?

(¹) Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, str. 25).

Pritožba, ki jo je Kalliopi Nikolau vložil 25. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 20. februarja 2013 v zadevi Nikolau proti Računskemu sodišču Evropske unije, T-241/09

(Zadeva C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnik: Kalliopi Nikolau (zastopnik: V. Christianos, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Računsko sodišče Evropske unije

Predloga pritožnika

- Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2013, zadeva T-241/09, in vrnitev zadeve Splošnemu sodišču v odločanje.
- Naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- Pritožnik trdi, da sodba Splošnega sodišča z dne 20. februarja 2013 vsebuje pravne presoje, ki naj bi očitno kršile določbe prava Unije, in predlaga njeno razveljavitev.
- Po mnenju pritožnika mora biti izpodbijana sodba razveljavljena zaradi kršitev temeljnih pravic in načel prava Unije zaradi napačne razlage in uporabe prava Evropske unije in zaradi prekoračitve pristojnosti. Natančneje, pritožbeni razlogi so:

- prvič, kršitev domneve nedolžnosti;

- drugič, kršitev načela lojalnega sodelovanja, ki je določeno v členu 4(3) PEU, s Tribunal d'Arrondissement v Luxembourg;

- tretjič, prekoračitev pristojnosti;

- četrto, napačna razlaga in uporaba prava Unije kar zadeva pogoje za nepogodbeno odgovornost in sklep 99/50 računskega sodišča.

Tožba, vložena 25. aprila 2013 – Kraljevina Nizozemska proti Evropski komisiji

(Zadeva C-223/13)

(2013/C 189/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: M.K. Bultermann in J. Langer)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga,

- Uredba Komisije (EU) št. 93/2013 z dne 1. februarja 2013 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2494/95 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin v zvezi z določitvijo indeksov cen za stanovanjske nepremičnine, v katerih bivajo lastniki (UL L 33, str. 14) naj se razglasi za nično, ker se člena 4(1) te uredbe ne da ločiti od njenih ostalih določb;
- podredno, razglasitev ničnosti člena 4(1) Uredbe št. 93/2013;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi tožbeni razlog:

Kršitev člena 5(3) Uredbe št. 2494/95 (¹) oziroma sodne prakse Sodišča, ker je v skladu s členom 4(1) Uredbe 93/2013 za izdajo pravno zavezujočega priročnika pristojen Eurostat kot organ in ne Komisija kot institucija EU.

Drugi tožbeni razlog:

Kršitev člena 338(1) PDEU, ker člen 4(1) Uredbe št. 93/2013 za zbiranje statističnih podatkov določa uporabo priročnika in ne enega izmed v členu 288 PDEU navedenih pravnih instrumentov.

Tretji tožbeni razlog:

Kršitev člena 5(3) in člena 14(3) Uredbe št. 2494/95 v zvezi s členom 5a Sklepa 1999/468⁽²⁾, ker je v členu 4(1) Uredbe št. 93/2013 predpisan drugačen postopek, kot je v skladu z Uredbo št. 2494/95 zahtevani regulativni postopek s pregledom.

Četrti tožbeni razlog:

Kršitev členov 290 in 291 PDEU v zvezi z Uredbo št. 182/2011⁽³⁾, ker za pripravo in posodobitev priročnika ni predpisan postopek iz člena 290 PDEU ali postopek iz Uredbe št. 182/2011.

⁽¹⁾ UL 1995, L 257, str. 1.

⁽²⁾ Sklep Sveta z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 124).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, str. 13).

Tožba, vložena 29. aprila 2013 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-240/13)

(2013/C 189/21)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: O. Beynet, M. Heller in L. Naaber-Kivisoo)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlog tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga,

— naj ugotovi, da Republika Estonija s tem, da ni sprejela vseh predpisov, potrebnih za prenos člena 2, točka 21, člena 9(5), (7) in (12), člena 10(5), člena 11(1), prvi stavek, člena 11(5)(a) in (b), člena 16(2) in (3), člena 26(2)(c), drugi, četrti in peti stavek, člena 36, člena 37(1)(e), (f), (i), (k) in (p), člena 37(8), člena 37(10), drugi stavek, člena 38(3) in člena 40(3) Direktive 2009/72/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive

2003/54/ES ter točke 1(a), peta alineja, (d), (f), (i) in (j) Priloge I k tej direktivi, vsekakor pa s tem, da o predpisih za prenos te direktive ni obvestila Komisije, ni izpolnila svojih obveznosti na podlagi člena 49(1) navedene direktive;

— naj Republiki Estoniji zaradi kršitve obveznosti obvestitve o ukrepih za prenos direktive v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni 5 068,80 EUR na dan od dne izreka sodbe Sodišča;

— naj Republiki Estoniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos te direktive je potekel 3. marca 2011.

⁽¹⁾ UL L 211, str. 55.

Tožba, vložena 29. aprila 2013 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-241/13)

(2013/C 189/22)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: O. Beynet, M. Heller in L. Naaber-Kivisoo)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlog tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga,

— naj ugotovi, da Republika Estonija s tem, da ni sprejela vseh predpisov, potrebnih za prenos člena 2, točke 10, 20 in 22, člena 3(3) in (4), člena 7(3), člena 9(5), (7) in (12), člena 10(5), člena 11(5)(a) in (b), člena 12, člena 13, člena 15, člena 16, člena 26(2)(b), člena 26(2)(c), drugi, četrti in peti stavek, člena 26(2)(d), tretji in četrti stavek, člena 26(3), člena 27(2), člena 33, člena 36(4), drugi in četrti pododstavek, člena 36(6) in (8), člena 36(9), tretji pododstavek, člena 41(1)(d), (e), (i), (k), (n), (p), (q) in (s), člena 41(6)(c), člena 41(9), drugi in tretji stavek, člena 41(10), člena 44(3), Direktive 2009/73/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES ter točke 1(a), odstavek 1, druga, tretja, peta in sedma alineja,